

Pim Lammers

Ik denk
dat ik
ontvoerd
ben

*en andere
gedichten*

Met tekeningen van
Sarah van Dongen

Amsterdam • Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij
2022

www.pimlammers.nl
www.sarahvandongen.com
www.querido.nl

De gedichten ‘Grote Zussenland’, ‘Beschermen’ en ‘Oefenen’ zijn eerder gepubliceerd in *Tintelvlinders en pantoffelhelden* (Querido, 2021).

‘Op wie ben ik?’, ‘Kalender’ en ‘Vogeltje’ verschenen eerder in DICHTER.

Copyright tekst © 2022 Pim Lammers
Copyright illustraties © 2022 Sarah van Dongen
Alle rechten voorbehouden.
Vormgeving Roald Triebels

ISBN 978 90 451 2789 7 / NUR 290

Inhoud

8	Wat jongens niet mogen doen	64	Scheren
11	Ik denk dat ik ontvoerd ben	66	Bidden
12	Grote Zussenland	69	Zestien gedeeld door twee
15	Ijsjes halen	70	Onderbroekenfeest
16	Op kamers	73	Verboden te kussen
18	Mijn neef draagt make-up	74	Supertante
21	Vrijdag	77	Beppesoep
22	Beschermen	79	Bloot
25	Strand	81	Antwoorden
26	Oppassen	82	Boomhut
28	Op wie ben ik?	85	Nog duizend kansen
30	Verschillen	86	De oudste
32	Boos	89	Op vakantie
34	Gesmak	90	Geheim
37	Oefenen	92	Ruilen
38	Later als ik groot ben	95	Tante Ben
40	Ziek	96	Sanne
43	Meester Koen	99	Vogeltje
44	Huisdier	100	Lorenzo
46	Niet van hier	102	Seksuele voorlichting
49	Kriebelen	105	Kampioenschap
50	Kalender	106	Nichtje
53	Familiedag vandaag	108	Dit gedicht gaat over jou
54	Mama weet veel	111	Kus me
57	Uit	113	Vogelparadijs
58	De Wieka-woekaman	114	Opa
61	Planeten	116	Familie kies je niet
62	Katja		

Wat jongens niet mogen doen

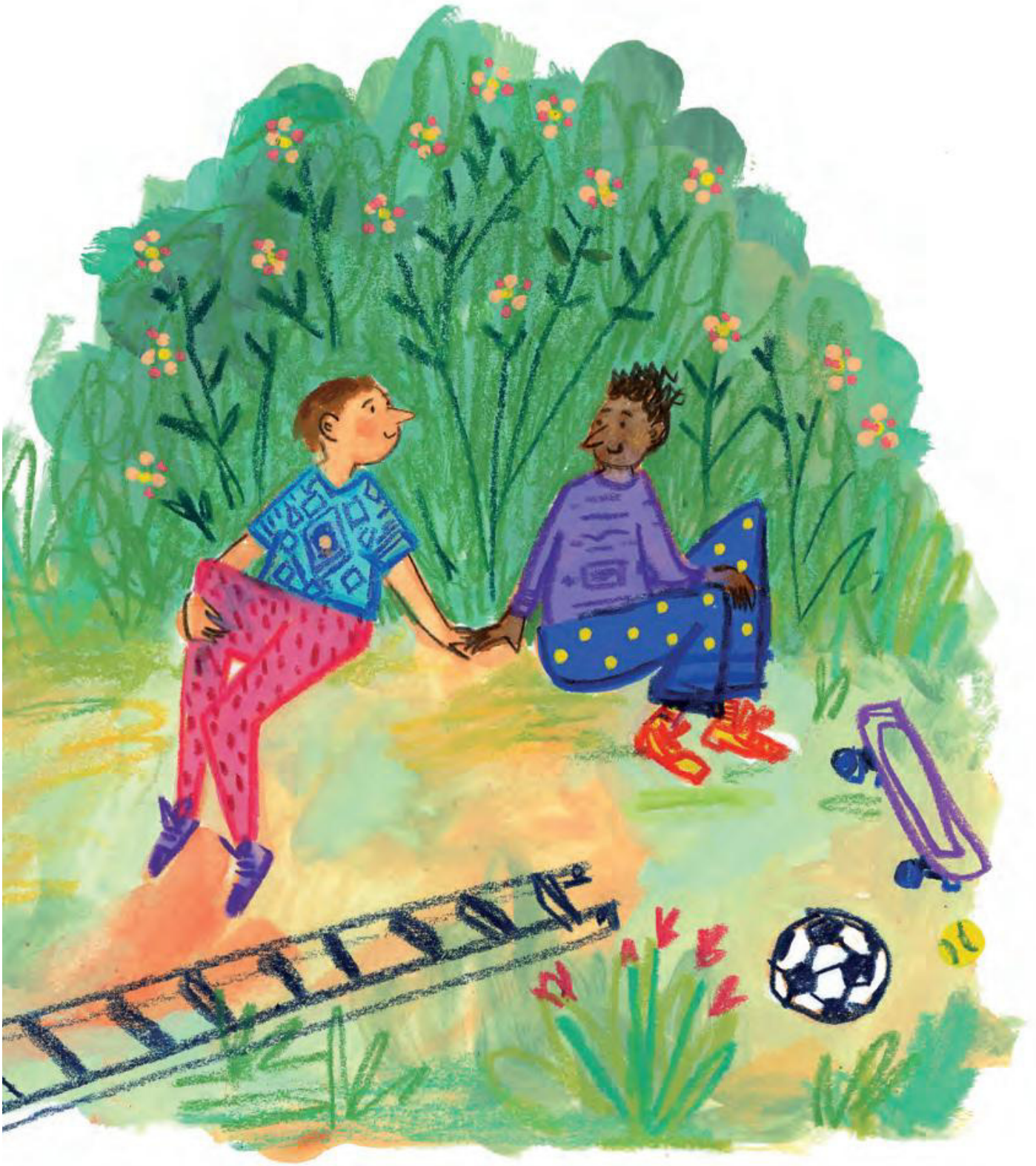
Nick en ik zijn jongens
en er is veel dat jongens niet mogen doen:

- tot half drie opblijven om enge zombieseries te kijken
- op schooldagen bij elkaar logeren
- met losse handen fietsen
- de schrobzaag en de klopboormachine meenemen naar de hut
- schelden met het woordje ***
- spieken tijdens het veel-te-moeilijke-woorden-dictee
- laten spieken tijdens het veel-te-moeilijke-woorden-dictee
- praten over wie het sterkst is, de beer of de leeuw, terwijl de juf een som staat uit te leggen
- toch nog 'de leeuw natuurlijk' zeggen
- naast elkaar zitten in de klas
- zonder papa en zonder ladder de bal pakken van het dak
- een tweede slokje bier proeven
- mama vragen wat we gaan eten als ze in een yoga-houding zit

Wij zijn jongens
en er is zó veel dat jongens niet mogen doen.

Daarom geef ik Nick
alleen in het geheim,
alleen als niemand het ziet,
een zoen.

Ik denk dat ik ontvoerd ben

Soms denk ik
dat mijn ouders niet mijn ouders,
maar mijn ontvoerders zijn.

Mijn vader kijkt voetbal op tv
(heb ik niets mee).
Mijn moeder eet pannenkoeken van havermeel
(krijg ik niet door mijn keel).
Mijn vader huilt bij elk liefdeslied
(snap ik niet).
Mijn moeder zit uren in bad
(ben ik na twee tellen zat).

Ze houden van tuinieren
maar hebben een hekel aan dieren,
een puppy komt het huis niet in.
In het weekend: dweilen,
boodschappen, ramenlappen.
Maar naar een pretpark toe? 'Geen zin.'

Ben ik
uit een kinderwagen gehaald?
van een schommel geplukt?
in een ballenbank gevonden?

Het is ze in ieder geval gelukt,
hun doel is bereikt:

tussen duizenden kinderen
vonden ze eentje dat vanbuiten
héél toevallig
op hen lijkt.

Grote Zussenland

Mijn zus is de baas.

Als een koningin bepaalt ze
wat we spelen,
waarmee we spelen,
hoe we spelen.

Ik luister altijd braaf,
doe wat ze zegt.
Gehoorzaam volk
in Grote Zussenland.

Maar nu niet meer.
Ik zeg
voor het eerst:
NEE!

Het volk komt in opstand,
we zijn er klaar mee.

We gooien met knuffels,
staan op barbies,
trekken aan haren,
knijpen in vel – heel hard, heel gemeen.

Ineens horen we:
Stoppen! Meteen!
En daarna hoe we voluit heten.

O ja,
Mamaland.

Even vergeten.

Ijsjes halen

Als oom Johan langskomt
moet mijn Lego opgeruimd,
de bank aan de kant,
een plank op de drempel.

Het klinkt als heel wat gedoe,
maar wacht tot hij vraagt:
‘Moeten wij niet naar de ijssalon toe?’

Ik stap op zijn tassenrek,
mijn bijrijdersplek.

Mam zucht, maar wij zijn
de plank al over gesjeesd,
de straat uit geracet.

Ik bestel bosvruchten voor mij,
boerenjongens voor hem,
aardbei-banaan voor mam.

En gelukkig is mijn oom
een geweldige coureur.
Voor het ijs begint te smelten
staan wij weer voor de deur.

Op kamers

Met zes broers
zou je denken
één minder in huis
mist mama niet.

Maar sinds Mimosen studeert,
is ze stiller, denkt ze
veel aan hem. Iets te veel.

Elke avond legt ze zeven borden op tafel,
houdt de achtste nog een tijdje vast,
zet hem daarna
veel te langzaam
terug in de kast.

Mijn neef draagt make-up

Mijn moeder vindt mijn neef maar gek.

‘Make-up.

Welke jongen doet dat nou?

Foundation, bronzer, rouge.

En dan die nagels, veel te blauw!

Of die lipgloss, veel te licht.

Oogpotlood, oogschaduw, mascara.

Kijk dan,

dat is toch geen gezicht?’

‘Dag tante!

Zal ik jouw make-up eens doen?

Foundation, bronzer, rouge.

En voor je nagels, donkergroen!

Hier een lipgloss, lekker licht.

Oogpotlood, oogschaduw, mascara.

Kijk eens,

wat een mooi gezicht!’

Mijn moeder vindt mijn neef te gek.

